

ningsskatten og vilde ogsaa stemme derfor. Det paaskønne vi Forslagstillere naturligvis meget, men vi vilde have paaskønnet hans Tilslutning endnu mere, om han ikke havde benyttet Lejligheden til at stemple vore andre Forslag som umulige. Han gjorde det ganske uden Bevisførelse, uden nogen som helst Begrundelse. Det forekommer mig, at det var en noget for almen, en noget omfattende og noget tom Karakteristik af vore Forslag, saaledes uden videre at stemple dem som umulige. Jeg vil ikke gøre Gengæld, men hvis det ærede Medlem for Randers Landkreds vilde tænke lidt over disse Begreber: det omfattende, det opspilede og det hule, vilde han maaske komme til at tænke paa en Karakteristik, som et af hans eget Partis Blade gav ham. Jeg vil ikke gentage det, jeg vil ikke en Gang bruge det refererende. Jeg synes nemlig langt fra om, at man i det parlamentariske Liv bruger saa stærke Udtryk (Munterhed). Ja, ærede Medlemmer le, men det er virkelig mit Alvor, thi et er at stemple Ting med kraftige Udtryk, der huskes, et andet er at angribe Personer. Fordi man f. Eks. stempler disse Skattelove som noget Bras, derfor vil man dog ikke — jeg i alt Fald ikke — paa nogen Maade stemple det ærede Medlem for Randers Landkreds som — jeg vil ikke nævne Ordet, nævne det Ord, som „Politiken“ forleden brugte om ham. Jeg vil bede det ærede Medlem om, at han ikke ved en saadan Dom som den, han i Gaar fremsatte over vore Forslag, en saadan almindelig Karakteristik uden Spor af Begrundelse og uden Spor af Indhold, giver sine egne Partiblade mindste Spor af Grund til en saadan Karakteristik af det ærede Medlems Personlighed.

Til det ærede Medlem for Bornholm (Ingvard Jensen) skal jeg gøre et Par Bemærkninger. Han begyndte meget højt oppe, udtalte sin overordentlige Glæde over de foreliggende Skattelove. Det var en Lykke, der var timedes ham, at komme med til at stemme for dem; han udtalte i alt Fald sin overordentlige Glæde over dem. Han bebrejdede os vor Kritik af dem. Han sagde: Ja, det kan godt være, at det var rigtigt at faa en Toldreform med, men denne Sammenkobling maatte vi bort fra, vi maatte gennemføre det enkeltvis. Ja, men saa maa man tage fat paa det, som er det mest paatrængende og det mest demokratiske. Det er netop det, vi bebrejdede det ærede Medlem og hans Partifæller, at man ikke tager fat ved den rigtige, men ved den gale Ende. Jeg opstil-

ler endnu en Gang det Tankeeksperiment, som jeg opstillede forleden Dag: Hvad vilde ærede Medlemmer have sagt, hvis Ministeriet Reedtz-Thott, da Toldkommissionen afgav sin Betænkning, havde ladet Toldreformen ligge og alene foreslaaet en Hartkornsreform? Gør det Tankeeksperiment! Hvilken Modstand vilde det ikke have vakt fra Venstres Side! Men det er netop det, man gør her, det er netop det, Flertallet og dets Regering gør. Fordyb Dem lidt i dette Tankeeksperiment, saa vil De indse, hvor udemokratisk Venstre og Venstres Regering handler med denne Skattereform! Man kunde godt have taget Reformerne enkeltvis, men man skulde have begyndt ved den rigtige Ende, ved de Skatter, der ramme Smaafolk, og ikke ved dem, der ramme Godsejerne.

Men nu var der det mærkelige ved det, at da det ærede Medlem havde været højt oppe og udtalt sin overordentlige Glæde over disse Skattelove, og da han saa atter kom ned paa Bornholms faste Klippegrund, svandt hans Begejstring ganske overordentligt, saa fandt han, at for Bornholm var der ingen Fordel ved dem. Han ndtalte tværtimod for Bornholms Vedkommende sin dybeste Misfornøjelse med disse Skattelove. Derfor maa vi, naar det ærede Medlem taler om den store Del af Befolkningen, i alt Fald undtage Bornholmerne, de 40,000 Indbyggere paa Bornholm. Det er jo ogsaa Mennesker, det er ogsaa gode Medborgere, og dem maa vi altsaa undtage. Men saaledes gaar det i Virkeligheden. Naar vi se til Bunds i disse Skattelove, undersøge, hvorledes de ville virke, saa viser det sig, at det ene Medlem efter det andet staar op og priser Princippet og er himmelhøjt begejstret for disse Skattelove, men hans egen Egn, hans egen Samfundsklasse o. s. v. — ja, paa deres Vegne har han megen Kritik at fremsætte. Det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (Aadal) stod i Gaar op og sagde, at for en hel Række store Samfundsklasser ude paa Landet, de landhandelnde og Landhaandværkerne, vilde disse Love virke uretfærdigt, det vilde blive en Merbeskatning. Det er rigtigt, Finansministeren kunde ikke afkræfte det, thi man maa naturligvis tage de ny Kommune- og Amtsskatter med, man kan ikke holde sig til Statsskatterne alene, men maa tage det samlede Billede af Skattelovenes Virkninger. Paa Hedeegnene i Jylland ville disse Skattelove ingen Fordel bringe, men snarere et Tab. Det samme gælder hele Egnen langs ned ad Vestjylland.